

استعماري قدرتونه غواړي طالبان د نړيوال نظم په دام کې بند کړي

لوی قدرتونه اوس طالبان په فعاله توګه په اوسني نړيوال نظم کې ښکېلوي. د دغې ښکېلتيا زياتېدل اسلامي امت ته د امپراتوريو هديرې، د امت سنگر او لومړۍ کرنې يعنې افغانستان په اړه د خطر يو نوی اعلان دی.

د امريکا په اړه؛ امريکا غږ د ۲۰۲۴ کال د فبروري په لومړۍ نېټه راپور ورکړ ([۱ سرچينه](#)): «د امريکا د بهرنیو چارو وزارت لخوا د ستراتيژۍ د يوه نوي خپور شوي سند له مخې، امريکا په احتياط د طالبانو تر کنترول لاندې افغانستان ته د کنسولي لاسرسي ترلاسه کولو امکان ارزوي». د دغه سند سرليک «د افغانستان واحد ستراتيژي» دی او ليکي چې «موږ بايد داسې ګټورې اړيکې جوړې کړو چې زموږ موخو ته وده ورکړي.» ([۲مه سرچينه](#))

د چين په اړه؛ چين په افغانستان کې مخکښ پانګه اچوونکی دی او خپلې رسمي او ډيپلوماټيکې اړيکې يې پيل کړې. چين لومړی ستر قدرت دی چې دا کار کوي. د افغانستان اسلامي امارت د بهرنیو چارو وزارت د ۲۰۲۴م کال د فبروري په ۸مه راپور ورکړ: «د چين ولسي جمهوريت ولسمشر ښاغلي شي جن پنگ د چين لپاره د افغانستان اسلامي امارت د لوی سفیر او فوق العاده استازي په توګه د محترم مولوي اسدالله (بلال کریمي) باورليک ومانه.» ([۳مه سرچينه](#))

د نورو لویو سيمه ايزو سهامدارانو يا پانګه اچوونکو په اړه؛ د روسيې خبري اژانس، تاس (TASS) د ۲۰۲۳م کال د سپټمبر په ۲۸مه وليکل: «د افغانستان لپاره د روسيې د ولسمشر ځانګړي استازي، ضمير کابلوف له RTVI سره په مرکه کې وويل چې روسيه ښايي په راتلونکي کې د طالبانو لنډمهالی (په روسيه کې ناقانوني) دولت په رسميت وپېژني؛ خو استازي يې دا بايد د خپلو ژمنو په ترسره کولو سره ترلاسه کړي.» ([۴مه سرچينه](#)) د روسيې لويه اندېښنه داسې دولت دی چې د قومونو تنوع پکې وي او يوازې په پښتنو پورې نه وي محدود؛ بلکې نور قومونه (تاجکان او ازبکان) چې په پخواني شوروي اتحاد، مرکزي اسيا دولتونو کې موندل کېږي، هم پکې شامل شي.

د افغانستان په اړه نوې ستراتيژي که په د ټول منځني ختيځ لپاره ستراتيژي سره پرتله کړو، هيڅ نوي څه پکې نشته. دا هغه ستراتيژي ده چې د ۱۳۴۲ هـ.ق کال د رجب په ۲۸مه د اسلامي خلافت تر سقوط وروسته يې پر اسلامي نړۍ د استعمار حاکميت تضمين کړی. افغانستان ته، په دې سبب چې «د لېتيم سعودي» ورته وايي او په غرونو کې يې نورې لويې شتمنۍ هم دي؛ د نړۍ د سترو قدرتونو خولې اوبه کوي.

استعماري قدرتونه د دغې ستراتيژۍ د پلي کول لپاره د تنبې او هڅونې له تگلارې کار اخلي. په مهمو هڅونو کې يې لويه کچه بشري مرستې، د اقتصادي سوداگرۍ وده، د مالي سرچينو زياتول او د نړيوالو اقتصادي نورمونو منلو ته د طالبانو متقاعد کول شاملېږي. په سيمه کې يې په تنبیه يا مجازاتو کې يو دا دي چې د پاکستان غلامو حکامو په افغانستان کې د کډوالۍ ستر ناورين رامنځته کړ. له امريکايي چارواکو سره تر ليدنې وروسته د پاکستان حکامو ناڅاپه سلگونه زره افغان مسلمانان و ايستل؛ دغو کسانو له لسيزو راهيسې په پاکستان کې ژوند کاوه او ډيری ځوانان يې له پاکستان څخه د بهر ژوند کولو په اړه هيڅ نه پوهېدل. پر دې سربېره، د تنبې په پاليسۍ کې د پاکستان د پوځ او قبائلي جنگياليو ترمنځ له تاوتریخوالي ډکې شخړې هم شاملې دي چې دا نور خونړي مجازات او تنبیه ده. غربي هېوادونو په درواغو د بنځو او ماشومانو د حقونو خبره راپورته کړې چې فشار راوړي؛ اصلاً خو دا حقونه غربي دولتونو ته هيڅ ارزښت نه لري، په غزه کې دا خبره ډيره ښه واضح شوه.

په طالبانو کې ځينې اړخونه له غرب سره د گټورو اړيکو جوړولو ته لېوالتيا نښي؛ دا دريځ خطرناکې پايلې لري. دا کسان هماغه مرگونې تېروتنه کوي چې په اسلامي هېوادونو کې نورو رهبريو وکړه. دوی له استعماري قدرتونو سره درېږي او بيا يې د قوانينو او کنوانسيونونو په دام کې لوېږي. د طالبانو رهبري بايد پوه شي چې استعمار د جهاد په زور له افغانستان څخه د مخې له دروازې ووت او اوس هڅه کوي چې د نړيوالو بنسټونو له لارې د شا له دروازې بيا راشي. د لويو قدرتونو بهرنی سياست د استعمار پر محور را څرخي. امريکا په افغانستان کې خپل نظامي استعمار ختم کړ؛ اوس هڅه کوي چې له اقتصادي او استخباراتي لارو په افغانستان کې خپل چينلونه بيا فعال کړي؛ په ځانگړي ډول هغه استخباراتي چينلونه چې په ۲۰۲۱ کال کې له منځه لاړل.

د لويو قدرتونو ترمنځ د شديدې سيالۍ په منځ کې؛ مجاهد طالبان بايد د خلافت په تاسيس سره د اسلامي امت لپاره يوه مستقلة لار جوړه کړي. د لويو قدرتونو په څنگ کې درېدل داسې لار ده چې پخوا نورو اسلامي ډلو خپله کړې او تل ناکامه شوې؛ پايله يې د استعماري موخو لپاره د مسلمانانو د سرچينو استثمار و. نو طالبان بايد د اسلام له دښمنانو او په اسلامي نړۍ کې د هغو له غلامانو سره اړيکه پرې کړي. بايد په بشپړه توگه هغې پروژې ته اوږه ورکړي چې د اوسني نړيوال نظم ځايناستې کېږي؛ دا د نبوت پر منهج د خلافت پروژه ده. دا به ټولې اسلامي خاورې سره يو کړي او واحد پياوړی خلافت به جوړ کړي. خلافت به ټولې اشغال شوې خاورې ازادې کړي او د دعوت او جهاد له لارې به نوې خاورې فتح کړي. خلافت به تسليمېدل په تسلط او ناکامي په بري بدله کړي. پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمايي:

ما ترك قوم الجهاد إلا ذلوا

ژباړه: «هر قوم چې جهاد پرېښود خوار او ذليل شو» [رواه احمد]

سرچينې:

له الرايه مجلې څخه

مصعب عمر- ولايه پاكستان